

Kaikuja Davosista

Talousviisaat viihdyttäjineen kokoontuivat tammi-helmikuun vaihteessa Sveitsin Davosiin pohtimaan maailman talouden ongelmia. Tilanteen vakavuuden vuoksi palaveri keräsi runsaasti osanottajia, joukossa 27 hallituksen edustajat.

Maailman menoista kiinnostuneena minäkin pyrin seuraamaan kokousuutisia. Ei sen vuoksi, että jotain ratkaisevan tärkeää olisi pitänyt odottaa. Eihän edellinenkään kokous kyennyt ennakoimaan tulevaa talouskriisiä, saati sen ehkäisyä.

Television A-Zoom kertoi mainoksissaan esittävänsä raportin paikanpäältä. No siitä siten. Näin ajatellen katsoin nauhoittamani raportin seuraavana lauantaiamuna, tiedonjanoisen positiivisella mielellä.

Mitä tapahtui? YLE:n kameratiimi seuraili Davosissa Suomen vienti- ja muotifilosofi Pekka **Himasta** tallentaen parikymmentä minuuttia tämän ja kumppaneiden hurskastelevan ylimielisiä moraalifilosofisia pohdiskeluja.

Ongelmanasettelu, käsittely ja tulokset tuskin nousivat peruskoululaisten vastaavaa kummoisemmiksi. Tämä ei ole tarkoitettu koulume laatua halventamaan. Kyllä siellä osataan ja kyetään monenlaiseen pohdiskeluun.

* *

Tässä tapauksessa olisi odottanut YLE:ltä vähän panostusta. Kokouksessa oli tekemäni jälkikatselemuksen perusteella vähän kaikkea kaikille. Mm. katastrofielokuvastaan Nobelilla palkittu Al **Gore** esitteli käsityksiään vihreästä maanpäällisestä paratiisista. Eräänlaisena antipodina tälle median kätkemä EU:n puheenjohtajamaan Tsekin presidentti Vaclav **Klaus** runttasi Goren puheet ilmastokatastrofista.

Turkin pääministeri **Erdogan** käytti suosukaisen puheenvuoron Israelin hyökkäyksestä Gazaan aiheuttaen vähintäänkin myrskyn Davosin vesilasissa. Naapurimaamme pääministeri **Putin** varoitteli läntisiä teollisuusvaltioita sotkeutumasta liiaksi talouskriisin hoitoon valtiovallan toimenpitein. Puhujapöntöissä nähtiin vanhempia valtiomiehiä kuten liittokansleri Helmut **Schmidt** tai rahan kanssa enemmänkin tekemisissä olevia herroja kuten George **Soros**.

Henkilökohtaisesti odotin eniten Saksan liittokanslerska Angela **Merkelin** viestistä maailmalle. Saksa on Euroopan johtava talousmahti ja Suomen EU-politiikan johtotähti.

Parhailaan Saksa kärsii pahemmasta taantumasta kuin Suomi konsanaan. Pankkituki ja laaja-alainen elvytys on käynnistetty. Roskapankkien perustaminen on vireillä. Mikä oli Merkelin lääke finanssikriisiin, jossa pelurien taitavuus, kuluttajien sinisilmäisyys ja globaalin kontrollin puute johtivat kohtalokkaaseen yli varojen elämiseen?

* *

Merkelin pääajatus oli Maailman Talousneuvoston perustaminen YK:n turvallisuusneuvoston mallin mukaan. Sen toiminnan perustaksi hän ehdotti maailmanlaajuista Kestävän Talouden Peruskirjaa. Lisäksi ehdotus sisälsi 20 tärkeimmän valtion kutsumisen koolle järjestelmää luomaan. Näihin kuuluivat myös Kiina, Meksiko, Intia ja Brasilia. Merkel ei kyseenalaistanut markkinataloutta, mutta suuntasi voimakkaan arvostelun pankkeja kohtaan.

Hyvä näin, mutta ei ihan omaperäistä. Jos joku muukin kuin allekirjoittanut odotti Davosista selkeää puhetta finanssipääoman keskusten kontrolloimisesta ja saattamisesta julkisen valvonnan piiriin, joutui pettymään.

Aihe ohitetaan, mutta se on äänettömänä yhtiömiehenä läsnä aina, kun puhutaan valtioiden budjetista, lainanotosta ja velkaantumisesta. Sitä käsitellään niissä pöydissä, joihin toimittajilla ja ulkopuolisilla tarkkailijoilla ei ole mitään asiaa.

Kari Arvola

Kolumni Kansan Tahdossa 11.2.2009